

Nærings- og fiskeridepartementet
Kongens gate 8
0032 Oslo

Oslo, 31. mar. 2021

Høringssvar: Forslag til endringer i akvakulturforskriften

UTVIDELSE AV VIRKEOMRÅDET TIL AKVAKULTURDRIFTSFORSKRIFTEN (VARE- OG TJENESTEPRODUSENTER)

Bellona ser behovet for et mer samlet regelverk som også omfatter vare- og tjenesteprodusenter, og imøteser forslaget om å inkludere disse virkeområdene i akvakulturdriksforskriften.

NYE KRAV FOR Å HINDRE, OPPDAGE OG BEGRENSE RØMMING

Bellona er positiv til de nye kravene som foreslås for å begrense rømming.

Vi stiller oss imidlertid undrende til forslaget om nytt krav, 37b, der nøyaktighet for antall fisk foreslås å spesifiseres til mindre enn $\pm 1\%$. Dette tallet beskriver i praksis dagens realitet, og vi ser ikke hvordan denne spesifiseringen vil gi bedre nøyaktigheten for estimert antall fisk. En akseptabel nøyaktighet bør være på 100%. I dag mangler god nok teknologi for å oppnå denne nøyaktigheten, her bør insentiver for bedre teknologiutvikling på plass for å sikre en nøyaktighet som vil gagne alle parter.

Videre mener vi at det også bør stilles krav til merking av oppdrettsfisk for å effektivt kunne spore rømt fisk tilbake til oppdretter.

ENDRING AV KRAV VED BRUK OG UTSLIPP AV LEGEMIDLER

Forslagene som foreslås i høringsnotatet oppfattes ikke som ambisiøse nok for å sikre uønsket påvirkning på miljø og non-target organismer.

Bellona etterlyser et regelverk som tydelig ivaretar føre-var prinsippet om miljøeffekter ved bruk og utslipp av lusebehandlingsmidler og legemidler. Dagens kunnskap om eksisterende medikamenters påvirkning på miljø og non-target organismer er ikke tilstrekkelig, noe et regelverk må gjenspeile.

Bellona mener at med dagens kunnskapsnivå er det ikke forsvarlig å tillate utslipp av lusebehandlingsmidler og legemidler direkte i sjøen. Vi mener at det i forskrift må inn krav om rensing av behandlingsvannet, slik at virkestoff skilles ut eller nøytraliseres før behandlingsvannet kan slippes ut til omgivelsene.

Det eksisterer løsninger og teknologi som effektivt renser flere av badebehandlingsmidlene som i dag benyttes mot lakselus. Kriterier og godkjenningsordninger for rensemetoder må etableres og påbud om bruk av slike løsninger innføres. Dette vil også stimulere til videre teknologiutvikling for oppsamling eller rensing av flere typer legemidler.

Utover dette imøteser Bellona forslaget til at brønnbåter (vare- og tjenesteprodusenter) innlemmes i samme forskrift som innehaver av akvakulturtillatelse hva gjelder bruk og utslipp av legemidler. Vi støtter også at regelverket foreslås endret til å gjelde bruk og utslipp av alle legemidler, ikke kun midler mot lakselus, og gjelde for alle organismer som behandles. Og vi stiller oss bak et krav til melding og informasjon om område for tømning av behandlingsvann, når dette skjer andre steder enn ved akvakulturanlegget.

TILPASNINGER FOR HAVBRUK TIL HAVS

Ny driftstype krever ny kunnskap.

Havbruk til havs er ny praksis, og det bør derfor legges ekstra innsats i å avdekke hvilke effekter slike anlegg kan ha på nærmiljøet, og i hvilket omfang. Anlegg til havs bør derfor ha like strenge krav til miljøovervåking som ordinære anlegg samtidig som overvåkingen må tilpasses i forhold til bl.a. strømforhold, dybde og eventuelle seilingsruter dersom det er aktuelt.

Større anlegg, økt miljøpåvirkning?

Det er grunn til å tro at oppdrettsanlegg til havs må ha en større produksjon enn ordinære oppdrettsanlegg for å sikre lønnsomhet. Økt produksjon vil også medføre økt utslipp av organisk næringsstoff og potensielt også økt risiko i forbindelse med rømmingsulykker. Sikkerhetsrutiner og beredskapsplaner bør holde en høy standard som bygger på erfaringer fra petroleumsvirksomhet eller andre offshorevirksomheter.

Krav om kartlegging av sårbare arter og naturtyper

Langs norskekysten har vi sårbare naturtyper og arter som må vernes for menneskelig påvirkning. Bellona foreslår krav om kartlegging av sårbare arter og naturtyper på lokalitet før det kan utgis akvakulturtillatelse.

Innspill til regulering av mobile akvakulturanlegg

Flyttbare anlegg betyr at miljøpåvirkningen kan spres over et større areal, men samtidig betyr det at en større del av marine habitat kan komme under påvirkning. Før en seilingsrute bestemmes bør det gjøres en vurdering av hvor og når det bør tas hensyn til for eksempel gytefelt, vandringsmønster, sårbare naturtyper og fiskeri.

Innspill til foreslått sikkerhetssone

Samlokalisering av ulike typer akvakultur og andre fastmonterte installasjoner til havs som havvindparker kan minske arealkonflikter. En sikkerhetssone rundt havbruksanlegg til havs bør ikke ekskludere muligheter for samlokalisering av ulike næringer og samdyrking av lavtrofiske organismer som for eksempel makroalger og skjell så lenge det ikke innebærer en økt risiko for ulykker.

Med vennlig hilsen Miljøstiftelsen Bellona, ved

Silje Båtsvik Risholm

Kari Torp

Mari Vold Bjordal

Seniorrådgiver havbruk

Seniorrådgiver havbruk

Rådgiver havbruk